

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVII. évfolyam 10. szám

2023. október

*„Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói,
hogy be ne csapjátok magatokat.”*

Jakab 1:22

Egyházunk 2023. évi jeligéje:

„Beszéded megelevenít engem.” Zsoltár 119:50

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 1-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **aratási hálaadó ünnep lesz Pécsen. Igét hirdet Dr. Khaled Abdo László szuperintendens**
- 1-én, vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** lesz az **evangélikus imateremben**
- 2-3-án, hétfő-kedden **lelkésztalálkozó** lesz a Kiscelli utcai gyülekezetben
- 7-én, szombaton **Országos Hálaadó Nap** lesz **Miskolcon** a gyülekezet fennállásának **100. évfordulója** alkalmából
- 8-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor úrvacsorai istentisztelet lesz: **Isten dicsőségének megmutatkozása a gyülekezet életében (2 Thessz 1,11-12)**
- 15-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Hanula Hanga igehirdetése**
- 22-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Sztupkai Mihály igehirdetése**
- 29-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Mikor válik a kor szelleme a gyülekezet szellemévé? (1 Sám 4,1-22)**

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.
- Csütörtökön 17 órakor **házikör** lesz Pécssett (változó helyszínen)
- Pénteken 16³⁰ óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban a könyvtárban (Köztársaság tér 2/b.)
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán: <https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy <http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon
- Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 15^{oo} órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Lelkigondozói beszélgetésre van lehetőség péntekenként 8-12 óráig és szombaton 14-19 óráig (Előzetes egyeztetés szükséges a 30/489-6671-es telefonszámon)

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Születésnaposoknak

*Adjatok hálát, és dicsérjétek az Urat,
mert nagy az ő jósága,
és kegyelme örökkön örökké tart.
Te, Isten népe, hirdesd hát,
hogy nagy az Isten irgalma.
Szövetségre lép velünk,
hordozni fog minden időben.*

A. Lobwasser

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Püspöki napló – Nagylelkűen vetni

Ezekben a napokban Márk evangéliumának 4. fejezetét olvasom. Jézus a földművesről mesél, aki vet – és aki nagyon különböző talajon teszi ezt. Sziklás talajon, gyomos talajon, taposás által megkeményedett talajon és mély szántóföldön. Úgy tűnik, hogy a földműves egyáltalán nem gondol a következményekre. Semmi sem akadályozza meg abban, hogy bőkezűen és teli kézzel vessen. Hagyja, hogy a szemek oda hulljanak, ahová hullanak. Nem fog minden rosszul menni. Még ha néhány helyen nem is jön semmi, a végén bőséges lesz a termés. Mindenképpen megéri majd!

Maga Jézus a vetést Isten igéjének hirdetéséhez hasonlítja. És azt, ami történik, úgy írja le, mint a világ legnormálisabb dolgát: Egyesek befogadják,

mások nem. – Hát nem nagyszerű ígéret és bátorítás ez? Az örömhír hordozása mindenképpen megéri. Nem kell állandóan megkérdőjeleznünk magunkat. Inkább nagylelkűen kell vetnünk, ahogyan csak tudunk. Az, hogy valami feljön, és gyümölcs terem, úgysem a mi kezünkben van – vagy csak nagyon korlátozottan.

Az eredmény csak annyiban van a kezünkben, amennyiben mi magunk is újra és újra meghallgatjuk az örömhírt, magunkba fogadjuk, helyet adunk Istennek és az ő uralmának a szívünkben. Erre hív minket Jézus is, amikor néhány verssel később azt mondja: „Amilyen mértékkel mérték, olyannal mérnek nektek, sőt ráadást is adnak.” (4,24) Azzal a mértékkel, amivel Isten igéjét befogadjuk, és helyet adunk neki az életünkben, ő is ki fogja mérni nekünk a gyümölcsöt és a sikert, és hozzá fog adni. Ilyen túlradó szívvel nem tudunk-e vidáman és nagylelkűen vetni, egyszerűen csak vetni?

Mindannyiunknak, akik újra és újra azon fáradozunk, hogy az evangéliumot továbbadjuk, hogy az emberek megnyíljanak előtte, kívánom nektek, hogy nagylelkűen és örömmel, Istentől gazdagon megajándékozva vetni tudjatok.

DR. STEFAN ZÜRCHER PÜSPÖK

Keresztény szólamok vagy Isten igéje

„Ajkam sorolja szád minden ítéletét.” (Zsoltárok 119,13)

Isten igéjét gyakran könnyű a szívünkben hordozni, de időnként nagyon nehezen jön a szánkra.

Nem a megszokott fordulatokra gondolunk, hanem arra, hogy ki mondjuk azt, amivel telve van a szívünk. Látva a súlyos szenvedéseket, gyakran érezzük azt, hogy szinte elnémul a szánk, mert félünk attól, hogy Isten igéje helyett keresztény szólamokat mondunk? Nem a könnyelmű és istentelen légkör az oka annak, hogy egyszerűen nem találjuk már a helyes igét, és inkább hallgatunk? Nem a helytelen féltékenység és az emberi tekintélyek tisztelete némítja el gyakran a szánkat? Nem mondunk ki intéseket és figyelmeztetéseket, megtagadjuk a vigasztalást és a biztatást. Időnként szinte elgyötörten és félénken vesszük szánkra Jézus Krisztus nevét. Jelentős lelki tapasztalatot, gyakorlatot és egyidejűleg gyermeki hitbeli bizalmat követel az, hogy Isten „minden ítéletét” szánkra tudjuk venni anélkül, hogy szellemileg rutinossá, erénycsősszé, erőszakos

fecsegőkké válnánk. Mielőtt megtanuljuk, hogy ajkunkat teljes egészében Jézus Krisztus szolgálatába állítsuk, szívünknek már teljesen Isten igéjéhez kell tartoznia.

DITRICH BONHOEFFER: JÖJJ VELEM

L é l e k - b é k e

*„Békességet hagyok nektek:
az én békességemet adom nektek;
de nem úgy adom nektek,
ahogyan a világ adja.”*

Látod, tanulgatom,
hogyan a békesség
te vagy, Jézusom.

Jelenlétedre
Szentlelked
megtanít, tudom,

hogyan ez a lelki béke
kísérjen
minden utamon.
Ámen

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

A f e l f e d e z é s

Gyermekkoromban vasárnaponként adott program volt az istentisztelet. Tisztában voltam vele, hogy jónak kellene lennem. Azonban, állandóan foglalkoztatott az a kérdés: **ez hogyan sikerülhetne úgy, hogy Isten elégedett legyen velem?** Miután ezt a problémát nem tudtam megoldani, tizenéves koromban azon voltam, hogy mindentől elbúcsúzzam, ami a kereszténységgel kapcsolatos. De azután részt vettem egy olyan keresztény táborban, ahol minden generáció együtt volt. Különösen az idősebbek voltak azok, akik mély benyomást tettek rám, ahogyan vidáman meséltek hitükről. Arra gondoltam: „ha ez még idős korban is ilyen „elevenen”

tartja az embereket, akkor ez nekem is kell”. Azokban a napokban az evangélium által világossá vált, hogy egyáltalán nem az én fáradozásaimon múlik az, hogy Istennel rendbe jövök-e. **Felfedeztem, hogy Jézus már mindent megtett**, amikor a kereszten feláldozta magát és meghalt az én bűneimért. Ezzel számomra is minden megtörtént, és csak az maradt hátra számomra, hogy ezt egyszerűen elfogadjam, és utamat hálás szívvel Jézussal járjam. Ennek 50 éve, és ez a helyzet még mindig lelkesedéssel tölt el.

SIEGFRIED LEFERINK
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Ezt a kis történetet a német falinaptárban adták közre. Úgy gondolom, hogy ez a történet elsősorban minket, öregeket kellene, hogy elgondolkoztasson: Tudunk a hitünkről úgy beszélni, hogy az a fiatalok számára megszerzendő értéknek tűnjön?

SCHAUERMANN M. HENRIK - FORDÍTÓ

Frissességet sugározni

Gondolt már arra, hogy írná le a „viruló étellel” teli öregkort? Ugye így hangzana: attraktív szépségben virulni, ezen túlmenően gyümölcsöző és befolyásos a következő generációra nézve; és aztán még frissen buzgó élet. Ez ilyen formán nem felel meg az idős kort jellemző szokványos elképzeléseknek.

De éppen ez az, amit az Istennel élt életet jelenti: „**virulni, gyümölcsözőnek és frissnek lenni.**” Ha ez a dolog még az idős korban is elevenen tart, érdemes arra, hogy a lehető legkorábban felfedezzük azt. Most van a legjobb ideje annak, hogy Istennel kapcsolatba lépjünk.

NÉMETBŐL FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok,
és meg vagytok terhelve,
és én megnyugvást adok nektek.
Máté 11:28*

Jézus elesik a kereszt súlya alatt

Nem szeretek elesni, Uram,
elesni szörnyű megalázó,
négykézlábra kerülök, mint az állatok,
hasra vágódok, mint a csúszómászók,
fel, fel, mielőbb,
ráadásul elesni fájdalmas,
sose tudni, hol ütöm be magamat.
Egy óvatlan lépés,
tolószékben kötök ki,
fürdőkádban elcsúszva
meg is halhatok.
Te, Uram, ezeken az aggodalmakon,
rég túlvagy, végig akarod csinálni,
szeretetből, túl azon,
ami emberileg elviselhető.
Nem úgy, mint akit visznek.
Hanem mint aki maga megy.

LACKFI JÁNOS

VISSZAKAPOTT EMBERARCOK KERESZTÚTJA

Űr-zűr

1970. április 11-én a kora délutáni órákban hatalmas robajjal elstartolt a majd' 40 emeletnyi magas Saturn 5 rakéta, hogy pár órával később, a 3 fős legénységével együtt az Apollo 13 közel 40 ezer km/h-s sebességgel száguldjon a Hold felé. A terv az volt, hogy az űrhajó a 4 napos utazást követően holdkörüli pályára áll, az Aquarius nevű holdkomppal a Hold felszínére ereszkedve tudományos kutatómunkát végeznek, majd visszatérnek a Földre. Mivel az Apollo 13 rövid időn belül immár a 3. amerikai holdra szállási program volt, a küldetést nem is kísérte túlságosan nagy médiaérdeklődés. Legalábbis a Hold felé vezető négy napos út 2. napjáig, amikor is James A. Lovell parancsnok április 13-án, este 9 után pár perccel elmondta ikonikussá vált szavait: „Houston, we had a problem!” Ugyan mindnyájunknak vannak kisebb-nagyobb problémái az életben,

ám Lovell parancsnok és társai problémáját mindenképpen a nagyobb kategóriába sorolnám.

A három asztronauta problémája ugyanis abból származott, hogy az egyik oxigéntartályban - mint utóbb kiderült - már a felszállás előtt meghibásodott egy fűtőelem, és megrongálta néhány vezeték szigetelését, így az oxigéntartály valóságos időzített bombává változott. A végzetes elektromos szikra abban az ominózus pillanatban, az utazás 56. órájában meg is érkezett, az oxigéntartály felrobbant, a hajó egyik oldala pedig szinte teljesen megsemmisült. A három űrhajósna néhány pillanat alatt a következőkkel kellett szembesülnie: nemhogy a Hold felszínére nem fognak leszállni, de miközben a Földtől kb. 300 ezer km távolságban, egy puskagolyó sebességének tízszeresével száguldanak egy fém kapszulába zárva, percekben belül elfogy az oxigénellátásuk, leáll az űrhajó energiaellátása, azzal együtt a fűtésrendszer, és rövid időn belül mindhárman meghalnak. Soha többé nem látják családtagjaikat, hanem egy kudarcot vallott expedíció örök mementójaként, az idők végezetéig sodródni fém koporsójukba zárva a végtelen űr sötétségében.

Ha létezik kilátástalan helyzet, akkor ez az volt. Amikor Lovell kapitány a rádióhullámok segítségével a houstoni irányító központ tudtára adta, hogy baj van, Houstonban azonnal keresni kezdték, hogy mi okozhatta a problémát. Mérnökök sokasága próbált percek alatt tájékozódni, fölmérni a hiba okát, jelentőségét, majd döntéseket hozni, hogy megmentse a három űrhajós életét. A számítógépes adatok és hibaüzenetek villámgyors elemzését követően a mérnökök tájékoztatták az űrben sodródó legénységet, hogy mindössze 15 percük maradt, hogy elhagyják az űrhajót, és átszálljanak a holdkompba. Miután csodával határos módon mindez sikerült, és még az irányításához szükséges adatokat is át tudták menteni az Aquariusba, újabb problémával kellett szembesülniük az asztronautáknak: a holdkomp 2 ember 2 napi ellátására elegendő elektromos energiával és vízzel volt felszerelve, ők viszont hárman voltak, a hazaút pedig legalább 3 napig tartott. Ráadásul újabb halálos fenyegetést jelentett rájuk nézve, hogy bár a holdkompban elegendő oxigén állt rendelkezésükre, a kielégzett szén-dioxid szűrésére nem volt alkalmas eszközük. Ezért a houstoni központban lóhalálában dolgozó mérnökök versenyt futottak az idővel, hogy megtalálják a módját, hogy az Aquariuson lévő eszközökből hogyan lehetne rögtönzött szűrőberendezést építeni.

Meg is találták: rádión közölték az űrhajósokkal, hogy két karhosszúságú szigetelőszalagból, egy kézikönyv borítójából, valamint egy használt

zokniból hogyan építsenek szén-dioxidszűrőt. A halálos sebet kapott űrhajóban teljes kiszolgáltatottságban és életveszélyben sodródó űrhajósok egyetlen esélye az volt, hogy a houstoni központból az élő rádiókapcsolat segítségével folyamatosan kapták az instrukciókat azoktól a szakemberektől, akik az űrhajót tervezték, építették és működtették. Ahhoz, hogy esélyük legyen a hazatérésre, le kellett kapcsolniuk minden elektromos berendezést, a világítást, a fűtést, sőt még a navigációs eszközöket is, és a tengerjáró hajósok ősi módszereit követve, a Nap, a Hold és a csillagok állását figyelve, kézi vezérléssel irányították az űrhajót. A jéghideg, sötét kabinban dideregve, szomjazva, éhezve követték a rádión érkező utasításokat. Ez a halk, recsegő hang volt az egyetlen dolog, amely a rádióhullámokon keresztül összekötötte őket a Földdel, Houstonnal, az otthonnal, az étellel. Ez a hang olyan volt, mint egy hatalmas, láthatatlan köldökzsinór, amelyen keresztül az „anyaföld” étellel látta el, reménnyel táplálta az Apollo 13 halálra ítélt legénységét. Mielőtt elérték volna a Föld légterét, az asztronauták visszaszálltak az űrhajó hő-pajzzsal is felszerelt parancsnoki kabinjába, újra élesztették a leállított berendezéseket, és csodával határos módon sikeresen landoltak a Csendes-óceán vizében.

Micsoda történet, és micsoda elementáris erejű kép! Valaha is jobb sorsra érdemes emberiségnek is volt egy szép és nemes küldetése, melyet teremtetőjétől kapott. Ám már az induláskor, az Édenben megtörtént a bukás, a robbanás, és bizony az emberiség halálos sebet kapott hajója azóta is csak sodródik a semmiben. Bár a büszke és gőgös ember szereti töretlen fejlődésnek, sőt siker-sztorinak láttatni az utat, amit bejárt, a valóság az, hogy szíve mélyén fél, szorong az űr sötétségétől és hidegétől. Ráadásul az emberiség hajóján a végtelen űr nem kint van, hanem bent, a lélek mélyén. Márpedig az űr nem az embernek való hely. A szeretetlenség, önzés, gyűlölködés jeges hidege, a céltalan, magányos sodródás ijesztő sötétsége, az erkölcsi súlytalanság, melyben nincs fönt és lent, igaz és hamis, jó és rossz, mind-mind olyan lélekgyilkos és embertelen életkörülmények, amelyekben lehetetlen kiteljesedni, boldog életet élni. Sokan egész éle-

tükben azzal vannak elfoglalva, hogy kicsit csinosabbá, kényelmesebbé tegyék a semmiben sodródó életüket. Ám, amíg nincs válaszuk arra, hogy ki indított útra minket, milyen céllal, és hogy hová tartunk, addig az egész életünk egy hazatalálás esélye nélküli céltalan sodródás.

***Milyen jó, ha ma is van egy hang, amely 2000 éve szünet nélkül
sugározza a jeleket a végtelen űrben sodródó szívek felé.
A hang a golgotai keresztről sugárzik,
és aki meghallja, és hallgat is rá, azt hazavezeti azt,
aki tervezte és megalkotta a megsérült és eltévedt űrhajónkat.***

Oda, ahol megbocsátás, békesség, szeretet, közösség vár minden megbezett, eltévedt, magányos szívet. Ennél a hangnál nincs fontosabb az életben.

BOLYKI LÁSZLÓ: A LÉLEK HÚRJAI

Várlak, Uram

Várlak, Uram, már nem mint Gyermeket
de mint hatalmas Megváltót,
Aki minden hívást képes meghallani.
Ki értünk jön, és még ma itt lehet.

FÜLE LAJOS

Gyors volt a hallásra, késedelmes a szólásra

*„Azért, szeretett atyámfiain, legyen minden ember gyors a hallásra,
késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra.” Jakab 1:19*

A hatvanas évek végén öreg édesanyám, aki akkor már túl volt a nyolcvanon, nálunk lakott a parókián. Nem tudott tétlenkedni, szüntelen tett-vett. Leste, kinek a kezéből vehetné ki a munkát - ha nem akadt, unokáit pátyolgatta, virágait ápolgatta. Vagy nekem segített a lelkigondozásban anélkül, hogy tudta volna.

Előfordult ugyanis, hogy lelkigondozottaim egyike-másika kevésnek találta az egy alkalommal szokásos másfél órát, azon túl is panaszkolt bántatát, vagy elrontott házasságát, pedig a következő látogatóm a megbe-

szélt idő szerint már megérkezett. Ilyenkor édesanyám nem tudta elnézni, hogy - különösen télen - kint üljön a fűtetlen, hideg hallban; behívta magához, leültette, ezzel azzal megkínálta. Szabolcsi asszony volt: kínáló. Napokig örült, ha valaki megdicsérte pogácsáját, habkönnyű hájas süteményét. Közben nem szóval, hanem *szívvel* tartotta azt, akit beinvitált. Megkérdezte, ki fia, hová valósi, miért szomorú, s efféléket. Aztán leült parányi fotelébe, összekulcsolta vékonyka, eres kezeit, és szóra várt.

Olyan figyelmesen tudott hallgatni, hogy aki vele szemben ült, annak beszélnie kellett. Ő bele nem vágott volna soha senki szavába, csak ült, mosolygott, bólogatott, vagy meg-megcsóválta fehér fejét - bíztatott és hallgatott. Igazán *odahallgatott*, mert minden érdekelte. Szerette az embereket.

Nemegyszer megtörtént, amikor kikísértem egy-egy bújára-bajára tanácsot, jó szót váró látogatómat, és benyitottam édesanyámhoz, ott már nem találtam senkit.

- Nem volt itt Z-né? Mintha hallottam volna hangját.
- Itt volt, fiam.
- Nem tudott megvárni?
- De meg tudott volna.
- Akkor miért ment el?

Édesanyám rám hunyorított mindig mosolygó, kék szemével, s efféléket mondott.

- Nem akart még téged is igénybe venni. - Vagy. - Azzal búcsúzott, mondjam meg, minden rendben van. - Máskor: - Üdvözöl, s azt üzeni, ha érdekel, mondjam el a baját neked is.

Egyszer igen kényes és nehéz családi problémát rakott öreg vállaira egy fiatalasszony, utána anyám töviről hegyire elmondta nekem az esetét. Döbbenet kérdeztem:

- Erre édesanyám mit tanácsolt?
- Semmit, fiam. Pogácsát és teát adtam neki, meg egy zsebkendőt, mert a magáét nedvesre sírta. Azt ígérte, majd visszahozza. Nagyon sírt szegény.
- De azért valamit csak mondott neki, édesanyám?
- Szóhoz sem jutottam, fiam. Panaszolta ő a bánatát egy sóhajtásra. Igencsak szomorú históriája volt. A végén még én is vele sírdogáltam; olykor meg is simogattam. Amikor Isten nevében kikísértem, megcsókolt, és azt mondta: „De jót beszélgettünk”. Pedig hidd el, meg sem szólaltam;

hogy is mertem volna! Azzal búcsúzott, ha visszahozza a zsebkendőt, be-
néz hozzád is.

Hozzám *is*? Nyeltem egyet, és meghatva néztem anyám után, aki a szokásos „Ideje ebédet főznie”-vel eltűnt a konyhában. Pillanattal később még előjött, megállt a konyhaajtóban - ma is látom. Serpenyőt tartott a kezében, és azt kérdezte:

- Te mit mondtál volna neki?

Felhúztam a vállam, és beoldalogtam a szobámba. Valóban, mit mondhattam volna? Máig sem tudom, mert a fiatalasszony elfelejtette visszahozni a zsebkendőt. Talán megtartotta emlékül.

Máskor mélyen gyászoló özvegyasszony jött volna hozzám, de valaki megelőzte. Így ő is édesanyám szobájába került. Amikor hallottam, hogy búcsúzkodnak a hallban, beszélgetőpartneremtől bocsánatot kérve utána siettem, mert tudtam, több mint két éve vesztette el a férjét, tragikus hirtelenséggel, s azóta úgyszólván a temetőben él. Bármikor mentem temetni, mindig férje sírja mellett találtam. Meg-megálltam mellette, vigasztalgtam, szóval, szívvel, Isten Igéjével. Ám másnap ismét magába roskadtan üldögélt a sír elé csináltatott padocskáján.

A kertajtóban értem utol, megragadtam a kezét:

- Legalább hadd köszönjek el, ha most nem is tudtam beszélgetni magával - mentegetőztem -, talán holnap kint találkozunk, úgymint temetésem van.

Szinte belekapaszkodott a kezembe, és azt válaszolta:

- Nem megyek ki. Sokáig nem megyek ki. Az édesanyja azt mondta: „Miért zavarod őt, lányom? Ha valóban szeretted, engedd el. Jobban szeresd, mint eddig. Ne zavarod - odaát.” Ezt mondta, és én nem akarom zavarni többé. Menjen be, és csókolja meg az édesanyját.

Bementem, és megcsókoltam.

Gondolatban most is. Mind a két kezét.

Talán nem zavarom.

GYÖKÖSSY ENDRE: MAI PÉLDÁZATOK

Megbocsátás kezdet és vég nélkül

Olyan könnyen vesszük a másik embert. Teljesen eltompulunk irányába, és azt gondoljuk, ha valakivel szemben nem táplálunk gonosz gondolatokat, akkor az ugyanazt jelentené, hogy megbocsátottunk neki.

Közben pedig teljesen átsiklunk afelett, hogy nem jó szívvel gondolunk rá. A megbocsátás azonban azt jelenthetné, hogy csupa jó gondolatom van vele kapcsolatban, hogy hordozom őt, ahol csak lehetőségem van rá. És éppen azt kerüljük meg - nem hordozzuk a másik embert, hanem csak haladunk mellette, megszokjuk a hallgatását, igen, nem is vesszük komolyan őt. De éppen a hordozás az, ami fontos - a másikat minden körülmények között hordozni, minden nehézkes és kellemetlen dolgában, és a velem szemben tanúsított helytelen és bűnös magatartásában. - Csendben lenni, hordozni és szeretni, vég nélkül, ez közelítené meg a megbocsátást...

A megbocsátás kezdet és vég nélküli, naponta történik meg, szakadatlanul, mert Istentől származik. Ez jelent megszabadítást minden görcsösségtől a felebaráttal való együttlétben, mert itt megszabadulunk önmagunktól, itt feladhatjuk minden saját jogunkat, és egyedül a másikat segíthetjük és szolgálhatjuk.

N É M E T B Ő L F O R D Í T O T T A S C H A U E R M A N N M . H E N R I K

Egy kapcsolatot megújítani

Minden kapcsolatban előállhatnak „szélcsendes” pangási időszakok barátságban, házasságban, vagy szülő-gyermek viszonylatban. Igen, még az Istennel való kapcsolatunkban is megtörténhet. Aki Jézus Krisztusban találta meg ezt a kapcsolatot, annak tudnia szabad, hogy nem szakad meg rögtön ez a kapcsolat ebben a pangási időszakban. De nem kielégítő, és nem is boldogító ez a szélcsend. Ön is éppen ebben a helyzetben van? Újjá teheti kapcsolatát. Fejezze ki imában ezzel kapcsolatos vágyakozását. Isten már epedve várja, hogy ebbe a kapcsolatba új életerőt és örömet hozzon.

N É M E T B Ő L F O R D Í T O T T A S C H A U E R M A N N M . H E N R I K

Uram, újítsd meg egyházadat – és kezd vélem!

Uram, építsd egyházközségünket – kezd el nálam!

Uram, áraszd békédet mindenhová a Földön – kezd el bennem!

Uram, add szeretetedet és igazságodat az embereknek –

íme, eszközül elsőnek jelentkezem!

I N T E R N E T

Krisztus által formálva

Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind a szándékot, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően. (Fil 2,13)

Kedvenc munkakesztyűjébe bújva férjem erős kezei kerteket ástak, havat lapátoltak és autókat javítottak. A kopott bőrkesztyűk állandóan felveték a keze alakját. De a polcra félretéve, még ha hasonlítanak is egyébként a férjem kezére, a kesztyűk élettelenek.

Ahogy a kesztyű a kézre formálódik, lelkemet a benne lakozó Krisztus fénye formálja. Ez az, ami-re vágyom, de néha a napi teendőim elterelik a figyelmemet. Akkor kerülök közel Istenhez, ha a Szentírásra összpontosítok, és imádságos szívvel figyelek rá. Isten hatalma helyreállítja a lelkemet, és munkálkodik rajtam keresztül, hogy véghez vigyem azt, amit egyedül nem tudnék megtenni.

Időbe telik, amíg egy új kesztyű betörik, de használat közben a bőr fokozatosan a kéz egyedi formájához igazodik. Amikor a lelkünk a bennünk lakozó Megváltónk alakjára formálódik, akkor tudunk munkálkodni a cél érdekében, melyet Isten életünk számára eltervezett. Ez egy szoros, szeretetteljes kapcsolat.

Imádság: Drága Urunk, erősíts meg Lelked által, hogy megvalósíthassuk a velünk kapcsolatos céljaidat! Ámen.

Isten munkálkodik bennem és általam, hogy beteljesítem az ő céljait.

VALERIE RONALD (MANITOBA, KANADA)

Hogyan látjuk meg Istent?

Mindannyian ismerjük életünknek azon óráit, amikor elegünk lett saját magunkból, amikor megcsömörlöttünk magunktól, és világossá vált előttünk életvezetésünk teljes szánalmassága és erőtlensége. ... És az ilyen órák áldása, hogy ránk tör a vágy Isten orcája iránt, hogy meglássuk őt (Zsoltárok könyve 42,3). Aki nem ismeri ezeket az órákat, aki nem

ismeri ezt a sóvárgást, az nem sokat fog megérteni abból, hogy Jézus mit szeretne mondani ma nekünk. Ahogy az egyes ember, úgy az egész világ is megéli azokat az órákat, amelyekben az istentelenségben és az Isten általi elhagyatottságban sóvárogva kiált Isten orcája után. A régi zsidóság egésze egyetlen ilyen kiáltás: hogyan juthatok el oda, hogy meglátom Isten orcáját? Szókratész és Platón, Kant és a német filozófia mindannyian bekapcsolódnak a hívásba.

S napjainkban is felhangzik ismét a régi kérdés: hogyan látjuk meg Istent? ... Ezekben a kérdésekben szól közbe Jézus igéje: „*Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent.*” (Máté 5,8) Semmi más nem hatalmaz fel minket arra, hogy meglássuk Istent, csak a tiszta szív és lényünk tisztasága.

DITRICH BONHOEFFER: JÖJJ VELEM

Az áldás

Az áldás Isten és ember, de ember és ember közti viszonylatban is nagyon fontos fogalom, jelenség. A Biblia nagyon sok helyen beszél az áldásról. Maga az áldás főnév 98-szor fordul elő az egész Bibliában. Az áldott szóval 123 alkalommal találkozhatunk.

Az alábbiakban három viszonylatban szeretnénk néhány gondolatot megfogalmazni az áldással kapcsolatban.

1. Isten-ember
2. Ember-Isten
3. Ember-ember „irányban”

1. Isten ember irány

A 128. Zsoltár végig az istenfélő embert érő isteni áldásról beszél. Az áldás forrása mindig a kegyelmes Isten, még akkor is, amikor az egyik ember mond áldást a másikra, vagy tesz olyat, ami áldásos az embertársa számára.

Mik az áldásjelei az ember életében? Isten áldásáról a Biblia sok helyen úgy beszél, mint az Isten elvárásai szerint élő ember jutalma a földi életében. Ilyenek pl. egészség, jólét, biztonság, gyermekáldás, hosszú élet, stb. A mai viszonyokra vetítve: jó házasság, szépen épülő és ívelő karrier, anyagi gyarapodás, tudományos, vagy politikai ismertség, különböző díjak. De ide sorolnám az áldott egyházi szolgálatot is! Ezek kétségtelenül jó dolgok, ha Istennek tudunk érte hálát adni, és az ő akarata szerint bá-

nunk velük. Ezekkel az ajándékokkal lehet élni, de visszaélni is. Egy bibliai példát említve: a zsidó nép kivonulásakor Egyiptomból az Úr arra indította az egyiptomiakat, hogy rengeteg arany ékszert adjanak ajándékba a kivonuló izraelieknek. Mire használták ennek egy részét? Aranyborjút, azaz bálványt készítettek belőle.

A nagy tudományos felfedezések az Úrtól ajándékba kapott intelligencia eredményei. Ezekkel visszaélve, népirtó eszközök és a ránk bízott természeti környezetet súlyosan károsító megoldások is születnek!

Az áldással kapcsolatban felmerülő másik fontos kérdés: hogyan tekintünk azokra a hívő emberekre, kiknek az élete súlyos problémákkal terhelt? Nagy csapások érik őket, családtagjaikat veszítik, komoly egészségi gondokkal küszködnek, hitük miatt háttérbe szorulnak. Azért, mert nem hajlandók tisztességtelen üzleti módszereket alkalmazni, csökken a nyereségük, vagy esetleg tönkre is megy a vállalkozásuk. Üldöztetésük idején szabadságukat, életüket, vagy családjukat veszítik hitükért.

Mindezeket számba véve, én úgy fogalmaztam meg magamban, hogy az az áldott ember, akinek az Úr erőt ad arra, hogy minden körülmények között bízson benne, felismerje és kövesse akaratát, hű tudjon maradni hozzá. Ha valaki életében ezek a feltételek teljesülnek, arra mondhatjuk azt, hogy áldott. Az Úr szuverén joga, hogy egyes emberek hűségét a földi siker tényezőivel jutalmazza, a másik embert viszont áldozatokkal teli úton vezetve teszi áldottá saját maga és embertársai számára. Példaként szeretném megemlíteni Fanny Crosbyt. Kislány korában egy téves kezelés miatt elvesztette a látását, majd édesapját is. Nagymamája által jutott élő hitre, és olyan sok Istent dicsőítő éneket szerzett, amelyek generációk óta szolgálják sok sok ember lelki épülését. (A mi énekeskönyvünkben szereplő Fanny Crosby által szerzett énekek: Csak vidáman..., Oh hála az Úrnak, zengjünk neki hát..., Szent bizonyosság, Jézus enyém..., Fogjad kezem, oly gyenge vagyok érzem..., és még további 11 ének az általa szerzett 8000 énekszövegből.) Vagy tekinthetjük Jeremiás próféta életét, aki fáradhatatlan szolgálatáért állandó üldöztetésben élt a politikai és egyházi vezetők részéről, és súlyos életveszélyes helyzetbe is került.

Összefoglalás képen, én azt az embert tekintem áldottnak, aki alázatos, hála telt szívvel kéri és elfogadja az Úr vezetését, bizalommal a Tőle kapott erővel járja útját, végzi a rábízott szolgálatot egészen az Úr által kijelölt célíg. Adjon az Úr kegyelmet, hogy az Ő kezét el nem engedve tudjuk az általa kijelölt pályát felismerni, és azon hűséggel haladni, arra mindig visszatalálni, ha letévednénk róla.

A legnagyobb áldás Istentől az emberek számára az Úr Jézus emberré létele, megváltó halála és feltámadása. Ezt a gondolatot az Apostolok cselekedetei 3:26 verse így fejezi ki: „Amikor Isten elküldte a szolgáját, Jézust, akkor először hozzátok küldte el, hogy megáldjon titeket. Mégpedig úgy, hogy többé ne tegyetek gonosz dolgokat.”

2. Ember-Isten irány

Az áldás szó a magyar nyelvben összetett jelentést hordoz. Jelenthet ajándékba kapott dolgokat (pl. anyagi javak, egészség, istenfélelem, stb.), de jelenthet jókívánságot, hálát és dicsőítést is. Például „*Áldjad én lelkem az Urat*” (103. Zsoltár) kifejezés német nyelven: „Lobe den Herrn meine Seele”, ami magyarul szó szerint azt jelenti, hogy „dicsőítsd, dicsérd lelkem az Urat”. Tehát, amikor áldjuk az Urat hála áldozatot mutatunk be Neki. „*Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem.*” (Zsoltár 50:23) Ebben a formában elismerjük az Úr fenségét, jóságát, és köszönetet fejezünk ki gondoskodó atyai szeretetért és kegyelméért. Ezt az áldást Isten jó illatnak és szeretete visszatükrözésének érzékeli. Mint szerető lény ez Neki is örömet szerez, de elsősorban a mi életünkben jelent megtartó és építő erőt.

3. Ember-ember irány

Isten az embert magához hasonlóan teremtette. Mivel Isten egy áldó Isten, a mi lehetőségünk és feladatunk is az, hogy áldás legyünk embertársaink számára. Ezt a küldetést akkor tudjuk jól betölteni, ha mi magunk is Isten áldott gyermekei vagyunk. Akkor vagyunk erre alkalmasak, ha szeretettel fordulunk a másik felé. Az emberi áldásnak sok formája és módja lehet: megértés, másokat ért áldás feletti őszinte öröm, támogatás, megbocsátás, imában hordozás, de fontos lehet az anyagi, vagy más segítségnyújtás is.

Kérjünk az Úrtól tiszta szívet, hogy Tőle áldásban részesülhessünk, és áldás forrásai lehessünk környezetünk számára is.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Áldásra vár

Ma is áldásra vár az Úr,
s így várnak ránk az emberek.
Kiket meg akar áldani,
azokat velünk áldja meg.

FÜLE LAJOS

Fiatalság

„...légy példája a hívőknek...” I. Timóteus 4:12

Uram, köszönöm,
hogy te nem válogatsz.
Mindenkihez egyformán szólsz:
„Ha meg nem tértek,
és olyanok nem lesztek,
mint a kisgyermekek...”

Gyermek szeretnék lenni,
a tied.
Szüntelen tisztuló lélekkel
térve meg tehozzád, Uram.

Példaként,
aki mindig rád mutat.
Ámen

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Kezdd imával!

*Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége,
kérje Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek,
és meg is kapja. (Jakab 1,5)*

A pályafutásom alatt több ízben alkalmam adódott előadásokat tartani. Az évek során néhányszor prédikálhattam is, ami nagy öröömre szolgált. A munkám folytán szerzett tapasztalat, hogyan készüljek fel egy előadásra, sokat segített a prédikációkban is.

Egy újabb prédikációra készülve, hirtelen rádöbentem, hogy elsiklottam a legfontosabb első lépés fölött. Az történt, hogy a megszokott rutinom szerint elővettem a témát, kidolgoztam az üzenetet, majd kértem Istent, hogy ezt áldja meg. Ezzel szemben mennyivel jobb rögtön Istenhez fordulni imában, keresni az ő akaratát és vezetését, mint egyből nekiesni a saját tervemnek!

Hiszem, hogy Isten keresése imában egy olyan alapvető lépés, amit minden feladatunk, vagy problémánk előtt alkalmaznunk kell. Ahelyett,

hogy belecspanánk a dolgok közepébe, és a saját erőnkre támaszkodnánk, imával kezdhethetünk mindent. A Példabeszédek jó tanácsot ad: „*Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondolj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.*” (Példabeszédek 3,5-6)

Imádság: Drága Urunk, köszönjük, hogy a veled való kapcsolatra teremtetél minket. Segíts, hogy mindig a te bölcsességed és akaratod keressük az életünkre nézve! Ámen.

Ma minden feladatot imával kezdek.

JOHN D. BOWN (MINNESOTA, USA)

Egy pár centi

Egy pár centi volt csak tőle
az az éles vasdarab!
Szinte horzsolta a bőre,
de a szeme ép maradt!

Egy pár centi... ennyi minden:
lépcső sarka, tüske, kő,
ennyire a veszély innen,
mely ráles és egyre nő.

Egy pár centi... Így kíséred
át a földi életen...
Köszönöm ezt a pár centit,
csodás Védelem!

FÜLE LAJOS

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:
10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Dunántúli Metodisták V. Találkozója.

*Döbröközön 2023. augusztus 20-án volt
a dombóvári, kaposvári, sákszárdi és pécsi körzetek közös csendesnapja.*

A rendezvény egy közel 75 éves hagyomány ápolását is jelentette.

